
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 63

Rozeslána dne 14. října 1993

Cena Kč 5,10

O B S A H:

255. Zákon o druhém zvýšení důchodů v roce 1993 a o zvýšení důchodů přiznávaných v roce 1994
256. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí o rozšíření závaznosti kolektivních smluv vyššího stupně
257. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku
258. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dodatku č. 1 k Platební smlouvě mezi Českou republikou a Slovenskou republikou
259. Opatření České národní banky o rozšíření úhrad ve volně směnitelných měnách u reexportních operací na základě Dodatku č. 1 k Platební smlouvě mezi Českou republikou a Slovenskou republikou

Redakční sdělení o opravě chyby ve vyhlášce ministerstva práce a sociálních věcí č. 236/1993 Sb.

255

ZÁKON

ze dne 16. září 1993

o druhém zvýšení důchodů v roce 1993 a o zvýšení důchodů přiznávaných v roce 1994

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Zvýšení důchodů přiznaných před 1. lednem 1994

(1) Od splátky důchodu splatné po 31. říjnu 1993 se důchody přiznané před 1. listopadem 1993 zvyšují o pevnou částku, která činí měsíčně

a) 300 Kč, jde-li o důchody starobní, invalidní nebo za výsluhu let,

- b) 180 Kč, jde-li o důchody vdovské,
- c) 150 Kč, jde-li o důchody částečné invalidní nebo sirotčí oboustranně osiřelého dítěte,
- d) 90 Kč, jde-li o sirotčí důchody jednostranně osiřelého dítěte,
- e) polovinu částek uvedených v písmenech a) až d), jde-li o důchod upravený pro souběh s jiným důchodem¹⁾ nebo s příjmem z výdělečné činnosti.

(2) Důchody starobní, invalidní, částečné inva-

¹⁾ § 56 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

lidní, za výsluhu let, vdovské a sirotčí přiznané od 1. listopadu 1993 do 31. prosince 1993 se zvyšují ode dne přiznání o částky uvedené v odstavci 1.

§ 2

Zvýšení důchodů přiznávaných v roce 1994

Důchody starobní, invalidní, částečné invalidní, za výsluhu let, vdovské a sirotčí přiznávané od 1. ledna 1994 do 31. prosince 1994 se zvyšují ode dne přiznání o 30 % měsíční výše důchodu, na kterou vznikl občanu nárok ke dni přiznání důchodu.

§ 3

Zvýšení vdoveckých důchodů

(1) Výše vdoveckého důchodu činí podle § 48a zákona o sociálním zabezpečení²⁾ 930 Kč měsíčně.

(2) Vdovecké důchody vyplácené ke dni účinnosti tohoto zákona se upraví podle odstavce 1 od splátky důchodu splatné po 31. říjnu 1993.

§ 4

Zvýšení důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu

(1) Hranice důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu, činí podle § 54 odst. 1 a § 68 odst. 1 zákona o sociálním zabezpečení²⁾ 1940 Kč měsíčně a podle § 54 odst. 2 a § 68 odst. 2 zákona o sociálním zabezpečení²⁾ 3220 Kč měsíčně.

(2) Důchody vyplácené ke dni účinnosti tohoto zákona, které byly upraveny jako jediný zdroj příjmu, se zvýší bez žádosti od splátky důchodu splatné po 31. říjnu 1993.

(3) Důchody starobní, invalidní, vdovské, vdovecké a sirotčí oboustranně osiřelých dětí, které dosud nebyly upraveny jako jediný zdroj příjmu a nedosahují výše stanovené v odstavci 1, se upraví na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po 31. říjnu 1993.

§ 5

Zvýšení sociálních důchodů

(1) Výše sociálního důchodu podle § 52 odst. 2

zákona o sociálním zabezpečení²⁾ činí nejvýše 1940 Kč měsíčně u jednotlivce a nejvýše 3220 Kč měsíčně, je-li na takový důchod odkázán těž rodinný příslušník.

(2) Sociální důchody podle § 52 odst. 2 zákona o sociálním zabezpečení²⁾ mohou být přiznány nebo zvýšeny až do částek uvedených v odstavci 1 na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po 31. říjnu 1993.

§ 6

Zvýšení nejvyšších výměr úhrnu důchodů (dávek)

Nejvyšší výměry úhrnu vyplácených důchodů (dávek) uvedené v § 56 odst. 2, 4 a 5, § 64 odst. 5, § 70 odst. 2 a § 139 odst. 1 zákona o sociálním zabezpečení²⁾ se zvyšují o 300 Kč.

§ 7

Společná ustanovení

(1) Zvýšení důchodu náleží i nad nejvyšší výměry důchodu nebo úhrnu důchodů a nad nejvyšší výměry stanovené pro souběh důchodu nebo úhrnu důchodů a zvýšení důchodu pro bezmocnost; výše důchodu nebo úhrnu důchodů včetně zvýšení důchodu pro bezmocnost nesmí však po zvýšení podle tohoto zákona přesáhnout částku 4500 Kč měsíčně.

(2) Pro zvýšení důchodů podle § 1 až 3 platí obdobně ustanovení § 2 odst. 4, § 5 odst. 1 a 3, § 6 až 8 zákona č. 46/1991 Sb., o zvyšování důchodů.

(3) Vdovské a sirotčí důchody se podle § 1 a 2 nezvyšují, jestliže byly vyměřeny z důchodů zvýšených podle tohoto zákona.

§ 8

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. listopadu

1993.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

²⁾ Zákon č. 100/1988 Sb., ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 1/1991 Sb., zákona č. 46/1991 Sb., zákona č. 306/1991 Sb., zákona ČNR č. 482/1991 Sb., zákona č. 578/1991 Sb., zákona ČNR č. 582/1991 Sb., zákona č. 235/1992 Sb., zákona ČNR č. 589/1992 Sb., zákona ČNR č. 37/1993 Sb., zákona č. 84/1993 Sb. a zákona č. 160/1993 Sb.

256

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 24. září 1993

o rozšíření závaznosti kolektivních smluv vyššího stupně

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 7 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání:

§ 1

(1) Ustanovení kolektivní smlouvy vyššího stupně uzavřené dne 21. ledna 1993 mezi Odborovým svazem KOVO a Českomoravskou elektrotechnickou asociací,¹⁾ ve znění dodatku ze dne 17. června 1993,²⁾ z nichž vyplývají individuální nároky zaměstnanců, jsou závazná ode dne účinnosti této vyhlášky též pro zaměstnavatele uvedené v příloze č. 1, která je součástí této vyhlášky.

(2) Ustanovení kolektivní smlouvy vyššího stupně uzavřené dne 3. června 1993 mezi Odborovým svazem energetiků a Českým odborovým svazem severozápadních energetiků na straně jedné a Českým svazem zaměstnavatelů v energetice na straně druhé,³⁾ ve znění dodatku č. 1 ze dne 29. července 1993,⁴⁾ z nichž vyplývají individuální nároky zaměstnanců, jsou závazná ode dne účinnosti této vyhlášky též pro zaměstnavatele uvedené v příloze č. 2, která je součástí této vyhlášky.

(3) Ustanovení kolektivní smlouvy vyššího stupně uzavřené dne 18. ledna 1993 mezi Odborovým svazem KOVO a Svazem průmyslu České republiky zastupující členy Odvětvového svazu hutnictví železa,⁵⁾ ve znění dodatku ze dne 17. června 1993,⁶⁾ z nichž vyplývají individuální nároky zaměstnanců, jsou závazná ode dne účinnosti této vyhlášky též pro zaměstnavatele uvedené v příloze č. 3, která je součástí této vyhlášky.

(4) Ustanovení kolektivní smlouvy vyššího stupně uzavřené dne 28. května 1993 mezi Odborovým svazem KOVO a Svazem průmyslu České republiky zastupující členy Svazu výrobců a dodavatelů strojírenské techniky,⁷⁾ ve znění dodatku ze dne 12. července 1993,⁸⁾ z nichž vyplývají individuální nároky zaměstnanců, jsou závazná ode dne účinnosti této vyhlášky též pro zaměstnavatele uvedené v příloze č. 4, která je součástí této vyhlášky.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Vodička v. r.

¹⁾ Oznámeno v částce 29/1993 Sb.

²⁾ Oznámeno v částce 48/1993 Sb.

³⁾ Oznámeno v částce 48/1993 Sb.

⁴⁾ Oznámeno v částce 60/1993 Sb.

⁵⁾ Oznámeno v částce 22/1993 Sb.

⁶⁾ Oznámeno v částce 54/1993 Sb.

⁷⁾ Oznámeno v částce 48/1993 Sb.

⁸⁾ Oznámeno v částce 54/1993 Sb.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 256/1993 Sb.

1	ELTOS - MULTISERVIS s.r.o.	Sokolská 15	120 00 Praha 2
2	ČKD Polovodiče Praha a.s.	Budějovická 5	140 00 Praha 4
3	ZPA a.s. Trutnov	Komenského 821	541 35 Trutnov
4	ZEZ Rychnov u Jablonce nad Nisou	Závody elektrotechnických zařízení	468 02 Rychnov u Jablonce nad Nisou

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 256/1993 Sb.

1	Energetické a ekologické technologie a.s.	Třebíčská 1507/87	594 01 Velké Meziříčí
---	--	-------------------	-----------------------

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 256/1993 Sb.

1	Šroubárna Kyjov, spol. s r.o.	Jiráskova 8	697 32 Kyjov
2	Modřanské strojírný s.p.	Komořanská 326/63	143 14 Praha 4 - Modřany

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 256/1993 Sb.

1	Argowest a.s.	Božkovská 15	305 41 Plzeň
2	WASTEKO-W-EKO s.s r.o.	Božídarská 39	363 01 Ostrov
3	Bohemia art. s. s r.o.	Mezi lisinami 7	140 00 Praha 4
4	TESLA Elstroj s.p.	Sámova 8	101 47 Praha 10
5	Segnor s. s r.o.	Pražská 403	411 18 Budyně nad Ohří

257

SDĚLENÍ

ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. listopadu 1992 byla v Bratislavě podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovila souhlas Česká národní rada a prezident České republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 1. července 1993.

Smlouva se na základě Ujednání mezi ministerstvem financí České republiky a ministerstvem financí Slovenské republiky uplatňuje od 1. ledna 1993 a v souladu se zněním svého článku 29 odst. 2 vstoupila v platnost dnem 1. července 1993.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Slovenskou republikou
o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku

Česká republika a Slovenská republika

přejíce si podporovat vzájemné ekonomické vztahy odstraněním fiskálních překážek a rozhodnuty uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu a z majetku, ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou:

- a) v České republice:
 - (i) daně z příjmů,
 - (ii) daň z nemovitostí,
 (dále nazývané „česká daň“);
- b) ve Slovenské republice:
 - (i) daně z příjmů,
 - (ii) daň z nemovitostí,
 (dále nazývané „slovenská daň“).

3. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně stejného nebo podobného druhu, které budou uklá-

dány některým ze smluvních států po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Českou republiku nebo Slovenskou republiku;
- b) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- c) výraz „společnost“ označuje právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- d) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- e) výraz „státní příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- f) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí, letadlem, železničním nebo silničním vozidlem, která je provozována podnikem, jehož místo skutečného vedení

je umístěno v jednom smluvním státě, pokud taková doprava není uskutečňována jen mezi místy v druhém smluvním státě;

- g) výraz „příslušný úřad“ označuje:
- (i) v případě České republiky ministra financí České republiky nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě Slovenské republiky ministra financí Slovenské republiky nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jež mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje osobu, která je podrobena zdanění v tomto smluvním státě pouze z důvodů příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku v tomto státě umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom smluvním státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém smluvním státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou smluvních států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

V případě pochybností upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Staveniště nebo stavba nebo montáž nebo instalační projekt se považují za stálou provozovnu, trvají-li déle než 12 měsíců.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku předpokládá se, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených v pododstavcích a) – e), pokud celková činnost trvalého zařízení, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která ji dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v od-

stavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by nezakládaly existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (a prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoliv této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, budovy, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu svobodného povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku, vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevyklučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Mezinárodní doprava

1. Zisky z provozování lodí, člunů nebo letadel nebo železničních a silničních vozidel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

2. Jestliže sídlo skutečného vedení podniku lodní dopravy je na palubě lodi nebo člunu, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém se nachází domovský přístav této lodi nebo člunu, nebo není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, v němž je provozovatel lodi nebo člunu rezidentem.

3. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém smluvním státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne:

- a) 5 % hrubé částky dividend, jestliže příjemce je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 25 % majetku společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 % hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

Úřady obou států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto odstavce.

3. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z práv na společnosti, které jsou podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem, postaveny na roveň příjmů z akcií.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost pro-

střednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo k této stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stálé provozovně nebo stálé základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě, které pobírá rezident druhého smluvního státu, mohou být zdaněny pouze v tomto druhém státě. Příslušné úřady obou států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto odstavce.

2. Výraz „úroky“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitost nebo majících nebo ne právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně premií a odměn spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Penále za pozdní platbu se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo k této stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

4. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na

tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky, mající zdroj v jednom smluvním státě, vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové licenční poplatky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne 5 % hrubé částky licenčních poplatků. Příslušné úřady obou států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto odstavce.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo právo na užití jakéhokoli autorského práva k literárnímu, uměleckému nebo vědeckému dílu včetně kinematografických filmů nebo filmů a pásek pro rozhlasové a televizní vysílání, jakéhokoli patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu, nebo za užití nebo právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho správní útvar, místní orgán nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátce licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí aktiv stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí, člunů nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí, člunů nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2 a 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobného charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud příjemce nemá obvykle k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu k výkonu svých činností. Jestliže má k dispozici takovou stálou základnu, mohou být příjmy zdaněny v druhém smluvním státě, avšak pouze v rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále základně.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15 Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem, nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

Článek 16 Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné odměny, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17 Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec, nebo hudebník, nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Příjmy, o nichž se zmiňuje tento článek, budou bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 vyjmuty ze zdanění ve smluvním státě, v němž umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost, za předpokladu, že tato činnost je hrazena z podstatné části z veřejných fondů tohoto státu nebo druhého státu nebo je tato činnost vykonávána na základě kulturní dohody nebo ujednání mezi smluvními státy.

Článek 18 Penze

Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu některého smluvního státu podléhají s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 19 zdanění pouze ve smluvním státě, v němž je příjemce penze rezidentem.

Článek 19 Veřejné funkce

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu orgánu, podléhají zdanění pouze v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním příslušníkem tohoto státu nebo
 - (ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen z důvodu poskytování těchto služeb.
2. a) Penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát, správní útvar nebo místní orgán tohoto státu, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu orgánu, podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu.

Článek 20 Studenti, profesori a výzkumní pracovníci

1. Platy, které student nebo učeň, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho

smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platy jsou mu vypláceny ze zdrojů mimo tento stát.

2. Student na univerzitě nebo jiném ústavu vysokého školství v jednom smluvním státě nebo učen, který se zdržuje ve druhém smluvním státě po jedno nebo více období nepřesahujících 183 dnů v rámci jakéhokoliv dvanáctiměsíčního období a který je nebo bezprostředně před takovou návštěvou byl rezidentem v prvně zmíněném státě, nebude zdaněn v druhém smluvním státě z odměn za služby poskytované v tomto druhém státě, za předpokladu, že tyto služby jsou vykonávány v souvislosti s jeho studiem nebo výcvikem a tato odměna tvoří výdělek nutný pro jeho nezbytnou výživu.

3. Odměna, kterou pobírá rezident jednoho smluvního státu za provádění výzkumu nebo za výuku během období dočasného pobytu nepřesahujícího 2 roky na univerzitě, výzkumném ústavu nebo jiné instituci pro vyšší vzdělání uznané vládou ve druhém smluvním státě, nebude podléhat zdanění v tomto smluvním státě.

4. Ustanovení odstavce 3 se neuplatní na příjmy z výzkumu, pokud je takový výzkum prováděn nikoliv pro veřejný zájem, nýbrž v prvé řadě pro soukromý prospěch určité osoby nebo osob.

Článek 21

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby, která je rezidentem v jednom smluvním státě, a mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předcházejících člancích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v odstavci 2 článku 6, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v některém smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny tam umístěné, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 22

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho

smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stále provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který přísluší ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loďmi, čluny, letadly nebo železničními a silničními vozidly, které jsou používány v mezinárodní dopravě, a movitým majetkem sloužícím k provozování takovýchto lodí, člunů, letadel nebo železničních a silničních vozidel podléhá zdanění pouze ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Článek 23

Zamezení dvojího zdanění

1. Dvojímu zdanění bude zamezeno následovně: Smluvní stát může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků této smlouvy rovněž zdaněny ve druhém smluvním státě, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v tomto druhém státě. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část daně smluvního státu vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v tomto státě.

2. Pro účely odstavce 1 se bude mít za to, že výraz „daň zaplacená ve druhém státě“ zahrnuje jakoukoliv částku, která by byla splatná jako daň, kdyby nebyla poskytnuta úleva formou povoleného odpočtu při výpočtu zdanitelného příjmu nebo vynětí nebo snížení daně, případně jinak v souladu se zákony o zdanění příjmů platnými ve druhém smluvním státě.

Článek 24

Zásada rovného nakládání

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepřiznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, odstavce 4 článku 11 a odstavce 6 článku 12, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě. Podobně jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podmínky jednoho smluvního státu, jejichž změna je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

Článek 25

Řešení případů cestou dohody

1. Jestliže se rezident jednoho smluvního státu domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u něj ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže případ spadá pod odstavec 1 článku 24 úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jež není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit

vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž konzultovat za účelem zamezení dvojímu zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních zákonů tohoto státu a budou sděleny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou uplatnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích. Obdržené informace budou udržovány v tajnosti na požádání smluvního státu, který informace poskytl.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi některého smluvního státu;
- sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého státu;
- sdělit informace, které by odhalily obchodní, hospodářské, úřední, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

K provedení této smlouvy mohou příslušné úřady smluvních stran přijmout odpovídající ujednání.

Článek 28

Diplomaté a konzulární úředníci

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulům.

lárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 29

Vstup v platnost

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vyměněny v Praze, co nejdříve.

2. Smlouva nabude platnosti výměnou ratifikačních listin a její ustanovení se budou uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Článek 30

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude

vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvu písemně vypovědět diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku začínajícího po uplynutí pěti let od data vstupu v platnost této smlouvy. V tomto případě se Smlouva přestane uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Bratislavě dne 23. listopadu 1992 v českém a slovenském jazyce, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:
Ivan **Kočárník** v. r.

Za Slovenskou republiku:
Vladimír **Mečiar** v. r.

258

SDĚLENÍ

ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 20. května 1993 byl v Praze podepsán Dodatek č. 1 k Platební smlouvě mezi Českou republikou a Slovenskou republikou.

S Dodatkem č. 1 vyslovila souhlas Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky a prezident republiky ho ratifikoval.

Dodatek č. 1 na základě svého článku III vstoupil v platnost dnem 9. září 1993.

České znění Dodatku č. 1 se vyhláší současně.

DODATEK č. 1

k Platební smlouvě mezi Českou republikou a Slovenskou republikou

Česká republika a Slovenská republika se v souladu s článkem 9 Platební smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou dohodly na uzavření Dodatku č. 1.

Článek I

Platební smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou ze dne 4. února 1993 se mění a doplňuje takto:

1. Článek 2 zní:

„Platby za dodávky zboží a služeb, které byly nakoupeny subjektem jedné ze smluvních stran v třetí zemi a prodané bez následné úpravy a změny vlastní kvality dodaného zboží a služeb subjektu druhé smluvní strany, a platby za dodávky zboží a služeb nakoupené subjektem jedné smluvní strany od subjektu druhé smluvní strany a odprodané bez následné

úpravy a změny vlastní kvality zboží a služeb do třetí země budou uhrazeny ve volně směnitelných měnách, pokud z jiné dohody, kterou jsou obě smluvní strany vázány, nevyplývá něco jiného.“

Článek II

Dodatek č. 1 se stává nedílnou součástí Platební smlouvy.

Článek III

Dodatek č. 1 vstoupí v platnost dnem výměny diplomatických nót potvrzujících jeho schválení v souladu s ústavním postupem příslušného státu.

Dáno v Praze dne 20. května 1993 ve dvou vyhotoveních v jazyce českém a jazyce slovenském, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:

Ivan **Kočárník** v. r.
ministr financí

Za Slovenskou republiku:

Július **Tóth** v. r.
ministr financí

259

OPATŘENÍ

České národní banky

ze dne 2. září 1993

o rozšíření úhrad ve volně směnitelných měnách u reexportních operací na základě Dodatku č. 1 k Platební smlouvě mezi Českou republikou a Slovenskou republikou

Česká národní banka podle ustanovení § 36 písm. b) zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, a podle § 13 odst. 3 devizového zákona č. 528/1990 Sb., ve znění zákona č. 228/1992 Sb. (úplné znění č. 457/1992 Sb.), určuje podmínky pro usměrňování platební bilance a postup devizových bank při provádění volnoměnových úhrad u reexportních operací podle Platební smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou takto:

§ 1

V souladu s článkem 2 Platební smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, ve znění Dodatku č. 1 k této smlouvě, (dále jen „smlouva“) platby za dodávky zboží a služeb, které byly nakoupeny subjektem jedné ze smluvních stran v třetí zemi a prodané bez následné úpravy a změny vlastní kvality dodaného zboží a služeb subjektu druhé smluvní strany, a platby za dodávky zboží a služeb nakoupené subjektem jedné smluvní strany od subjektu druhé smluvní strany a odprodané bez následné úpravy a změny kvality zboží a služeb do třetí země budou uhrazeny ve volně směnitelných měnách, pokud z jiné dohody, kterou jsou obě smluvní strany vázány, nevyplývá něco jiného.

§ 2

Za následnou úpravu a změnu vlastní kvality zboží a služeb se pro účely provádění uvedené smlouvy nepovažují zejména:

- změna balení, balení do menších i větších celků, přebalení do jiných forem obalů,
- manipulační operace,
- nálepkování a značkování,
- prosté míšení výrobků,

- konzervace a podobné postupy k ochraně zboží,
- kombinace předchozích postupů.

§ 3

Ustanovení § 1 se nevztahuje na dodávky zboží nebo poskytování služeb, které nakupuje jedna smluvní strana od druhé smluvní strany a které použije pro kompletaci finálních výrobků nebo komplexních služeb určených pro export do třetích zemí. V těchto případech bude úhrada subdodávek zboží nebo služeb prováděna podle článku 1 Platební dohody mezi Českou republikou a Slovenskou republikou.

§ 4

Pro zúčtování inkas a plateb za dodávky zboží a služeb*) podle tohoto opatření je stanoven platební titul č. 132 – reexportní operace ve vztahu ke Slovenské republice. Tímto platebním titulem označí subjekt České republiky svůj vývoz a inkaso, resp. dovoz a platby ve vztahu k subjektům Slovenské republiky.

§ 5

Devizové banky jsou povinny při provádění zúčtování podle § 4 ověřit správnost použití platebního titulu na základě předložených dokumentů.

§ 6

Zrušuje se opatření České národní banky č. 66/1993 Sb., k postupu při provádění úhrad ve volně směnitelných měnách u reexportních operací dle Platební smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou.

§ 7

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Guvernér:

Ing. Tošovský v. r.

*) Opatření SBČS ze dne 28. 2. 1992, kterým se určují podmínky pro usměrňování platební bilance České a Slovenské Federativní Republiky, vyhlášené v částce 29/1992 Sb.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyby

ve vyhlášce ministerstva práce a sociálních věcí č. 236/1993 Sb.,
o rozšíření závaznosti kolektivních smluv vyššího stupně

Příloha č. 5 má mít správně body 1 až 35. Chybějící body 34 a 35 znějí:

„34 CENTROLEN a. s.
35 RANDA s. r. o.Tovární 10
Partyzánská 80541 02 Trutnov
569 92 Bystré“.

Redakce

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon (02) 22 41 77, fax (02) 242 173 13 -
Redakce: Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-158, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejních SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Smerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.